ג) מוליו נ..

תורה אור השלם ו. תורת אלהיו בלבו לא תִמְעֵד אֲשָׁרְיוּ:

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה אי הכי כו' נמי משיב למאן דשאיל ליה הס"ד ואח"כ מה"ד התם מודע להו. הא דחתני כל שלשה אסור נשאלת שלום ולמאן דלא ידע ושאיל ליה בתוך שלשה ימים מודע להו דחבל הוח ולח

הגהות מהר"ב רנשבורג

מהדר להו כצ"ל:

א] תום' ד"ה לפי וכו׳ כגון ונ"ב כיון כל"ל לענ"ד ור"ל כיון דלקמן דף כב ע"ח מוקמינן לדר"ש והוא שבא ומלא מנחמין אללו א"כ לא הוי מהלת היום ככולו כל זמן שהמנחמין מצלו ודוק:

מוסף רש"י

۲, הראשונים. של הכלות, בא ממקום קרוב. אם לא היה אחד מן האבלים בבית והיה במקום קרוב בתוך מהלך יום אחד וראוי הוא לדעת בו ביום, אע"פ שלא ידע, חל אבלות עליו ובלבד שיבא בתוך שלשה ימים ומונה אבלותו מיום ראשון (חולין ג.). מלוה שאני. כלומר הואיל ומלוה להניח תפילין מלי להניח לאלתר בשני: אשה. אבילה טווה בפלך: אלא במקום המתנחמין. סמוך לאבלים: אפי' ב' בנים חתנים. קברתי מנוחם אני מרוב כבוד הרגל ותלאלמו נעשית ע"י אחרים משמע דהאצל אסור כל ז' והתם שעשיתם לי: ואם בשציל עקיבא באתם הרי כמה עקיבא בשוק.

שלה הלכתם לנחמן: כ"ש ששכרכם כפול. שלכבוד התורה באתם: לכו לבתיכם לשלום. הרי שאל בשלותן: ורמינהו. דבתוך ל' יום אינו שואל: ונשה השה. בתוך שלשים יום כגון שחין לו בנים כדלקמן: חינו רשחי ליכנס לביתו. לנחמו משום חלישת דעת דאשה אחרונה. קתני מיהת בתוך ל' יום אינו שואל בשלומו כ"ש שהאבל עלמו אינו שואל בשלומו של זה ולעיל קתני משבעה ואילך משיב ושואל כדרכו: אמר רב אידי הוא שואל בשלום אחרים. כלומר תריך הא דתני מכאן ואילך שואל כדרכו בתוך שלשים יום דהוא שואל בשלום אחרים שהן שרויין בשלום והא דקתני בתוך ל׳ יום אינו שואל בשלומו אין אחרים שוחלין בשלומו: מכלל דשיילי. בתוך ל׳ יום וקשיא למאן דתני בתוך ל׳ יום אינו שואל: דלא ידעי. כלומר הא דתני דמשיב להני דשאלי ליה ולא ידעי דאבל הוא אבל מאן דידע דאבל הוא לא שאיל ליה בתוך לי יום: אי הכי. דאוקמת לה בלא ידעי אפי׳ ג׳ ימים נמי משיב (למאן דשאיל ליה (א) ואמר דאבל הוא) למאן דלא ידע ושאיל ליה בתוך ג' ימים: הסם מודע להו. הא דקתני כל ג' ימים אסור בשאילת שלום אבל מודע להו דאבל הוא ולא מהדר להו: הכא. לאחר ג' לא לריך לאודועינהו למאן דלא ידעי דאבל הוא אלא משיב: ורמינהו בחוך י"ב חדש אינו שואל בשלומו. וקשה להך דתני לאחר שלשים יום שואל בשלומו: מן הלד. שאומר לו תתנחם ואינו מזכיר שם המת: הא באבל על אביו ועל אמו. :אינו שואל בשלומו עד י"ב חדש הא בשאר קרובים. שואל בשלומו לאחר ל' יום: התם נמי. שלשים דמוקמת ליה בשאר קרובים: ידבר עמו תנחומין מן הלד. לחחר ל' כי היכי דבאביו ואמו מדבר עמו תנחומין מן הלד לחחר י"ב חדש וחמחי התני לאחר ל' אינו מדבר עמו תנחומים כלל: ה"ג. ומאי לאחר ל' אינו מדבר עמו תנחומים כדרכו: מונה עמהן. עם האבלים שבאותו מהום הואיל דבמקום קרוב הוה ויכול לבא בתחלת האבילות חשבינן ליה כמו דאתא דאינו מונה אלא ה' ימים עם שאר אבלים: מונה לעלמו. שבעה שלימין: שיש גדול הבית בבית. שבא ומלא גדול הבית בבית מונה עמהן עם אבילי הבית וזה שבא הוא הלעיר ממנו אבל אם היה גדול בדרך ובא בתוך שלשה ימים אפי' ממקום קרוב מונה לעצמו דלא חשיב אבילות דלעיר לאלטרופי גדול בהדיה:

מבאן ואילך עושה בצינעא בתוך ביתו. פי׳ נמוספת הרנ במתפרנס מן הלדקה קאי והכי משמע לעיל דקאמר לעיל (ד' יש:) הקובר מתו ב' ימים קודם הרגל מונה ה' ימים אחר

נמי לא שרינן לעלמו שיהא עושה הרב ועל זה סומכים וקשיא למ"ד מכאן ואילך

כתוב בתשובה: מקום קרוב. פירשו בהלכות

קרוב. וא"ת והא מקלת

מלאכה וה"ג תניא במסכת שמחות (פ״ה) אבל כל ז' ימים אסור בעשיית מלאכה הוא ובניו ובנותיו ועבדיו ושפחותיו ובהמתו כשם שהוא אסור לעשות לו כך החרים הסורים לעשות לו פי׳ חוץ מזיתיו הפוכים ומלאכת האבד מיום ג' ואילך עושה מלאכה דוקא במי שמתפרנס מן הלדקה ובצינעא אבל אמרו חכמים תבא מארה לשכיניו כו' בר קפרא אומר אף בשלישי לא יעשה כך הביא בתום׳ הרב ולכאורה נראה דכיון דילפינן (לעיל דף כ.) מוהפכחי חגיכם לאבל מה חג ז' לענין מלאכה איירי וגם הר"א מסופק דלמא אעני דוקא קאי אבל בשם רבינו שמואל אמר בכל אבלים קאי מדלא קתני מכאן ואילך עושה עני בלינעה ולה כדפרישית: מבאן ואילך הולך. פי׳ בתוספת שבאים בבהכ"נ בט' באב ואיני יודע

אם הוא מנהג טוב ומדבריו מלינו למדין שחושב ט' באב כמו לאחר שלשה ונפקא מינה לענין תפילין כדפי׳ לעיל: מדבר עמו תנחומין ואינו שואל. שוחל ומשיב: מתה אשתו ונשא אשה אחרת. משמע נתוך ל' יום

דאי לאחר ל' יום היכי קאמר אינו רשאי ליכנס לביתו לדבר עמו תנחומין הא בשאר מתים נמי אמרו אינו מדבר עמו תנחומין ולריך לאוקמי באין לו בנים לפי׳ ר״ת שמתיר לישא אשה אחר שבעה א"נ בהניחה לו בנים הטנים שמותר לישא מיד ולבעול אחר ל' יום לפירוש רבינו ילחק והאריך בתוספות פרק קמא דכתובות (דף ד. ושם בד"ה אבל איפכא) ובליקוטין

גדולות דהיינו י' פרסאות: אפילן בא ביום שביעי ממקום

היום ככולו וי"ל אן כגון שלא עמדו עדיין מנחמין מאללן ויש נמי בפ״ק דכתובות (דף ח:) ברכת אבלים בעשרה כל ז' ומסתמה היינו ביום א"נ י"ל מקצת היום ככולו לא הוי בלילה לענין שום דבר כדאמרינן במגילה בפ"ב (דף כ.) דשימור לילה לאו שימור הוא לענין שבעה נקיים: הלך

בא ממקום קרוב מונה עמהן בא ממקום רחוק מונה לעצמו מכאז ואילד אפי׳ בא ממקום קרוב מונה לעצמו ר"ש אומר פ אפי׳ בא ביום השביעי ממקום קרוב מונה עמהן אמר מר ג' ימים הראשונים בא ממקום קרוב מונה עמהן א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן י והוא שיש גדול הבית בבית איבעיא להו רבינו חננאל

עין משפם

גר מצוה

עשיו דרבנו ב טוש"ע י"ד

סימן שפ סעיף ב: קבה ב מיי שם פ"ז

קבו ג מיי׳ שם פ״ה הלכה

שפה סעיף א:

: בהג״ה

:סעיף ב

קבם זחטימיי שם

שם סעיף א:

קל כ מיי׳ שם טוש״ע שם

סעיף ב: קלא ל טוש"ע שם: קלב מ ג מיי שם פ"ז

. דרבנן ב טוש"ע שם סימן

שעה סעיף ח:

הלכה ד סמג עשין

הלכה ה טוש"ע

כ טוש"ע שם סימו

ד טוש״ע שס

ת"ר אבל שלשה ימים הראשונים אסור בעשיית ואפילו עני המתפרנס מן הצדקה, מיכז ואילד עושה בצנעא בתוך ביתו, ואשה טווה בפלך בתוך ביתה. ירושלמי תבא מאירה ישכני שוובו כוווו יאבי לעשות ולאכול. ת״ר ג׳ ימים הראשונים אסור לילך לבית האבל, מיכן ואילך הולך כדרכו ואינו יושב במקום המנחמין מים הראשונים אסור בשאילת שלום. והא בשאילון שלום. וווא כשמתו בני ר' עקיבא באו כל ישראל והספידום כל ישראל והספידום הספד גדול, ובשעת [פטירתן] עמד ר' עקיבא על ספסל גדול ואמר, . אחינו בית ישראל שמעו. אפילו בנים חתנים קבר, מנוחם הוא בשביל כבוד שעשיתם. וכמה עקיבא תמעד אשוריו. וכל שכז תמעד אשוריו, וכל שכן (ששכרתם) [ששכרכם] כפול, לכו לבתיכם לשלום. ופרקינן כבוד רבים שאני. ומקשינן, ישיחם. יופוקיגן כבוו רבים שאני. ומקשינן, מיכן ואילך שואל ומשיב כדרכו. והתניא המוצא חבירו אבל בתוך שלשים יום מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו, לאחר שלשים יום שואל בשלומו ואינו מדבר עמו תנחומיז. מתה אשתו ונשא אשה אחרת כו׳. הנה אין שואלין אפילו לאחר שבעה בשלומו. ופריק רב שבעוז בשלומו. ופו יקוב אידי בר אבין אחרים אין שואלין בשלומו שהוא אינו שרוי בשלום, אבל א מי שואל בשלום אחיו שהן שרויין בשלום. ת״ר שלשה ימים קרוב מונה עמהן. ואמר ר׳ . חייא בר אבא אמר ר׳ יוחנן, והוא שיש גדול

הצדקה מכאן ואילך עושה בצינעא בתוך ביתו והאשה מווה בפלך בתוך ביתה י ת"ר אבל ג' ימים הראשונים אינו הולך לבית האבל מכאן ואילך הולך ואינו יושב במקום המנחמין אלא במקום המתנחמין י תנו רבנן אבל ג' ימים הראשונים אסור בשאילת שלום משלשה ועד שבעה משיב ואינו שואל מכאן ואילך שואל ומשיב כדרכו שלשה ימים הראשונים אסור בשאילת שלום והתניא 🌣 מעשה ומתו בניו של ר"ע נכנסו כל ישראל והספידום הספד גדול בשעת פמירתן עמד ר"ע על ספסל גדול ואמר אחינו בית ישראל שמעו אפי' שני בנים חתנים מנוחם הוא בשביל כבוד שעשיתם ואם בשביל עקיבא באתם הרי כמה עקיבא בשוק אלא כך אמרתם יתורת אלהיו בלבו וכ"ש ששכרכם כפול לכו לבתיכם לשלום ר כבוד רבים שאני מג' ועד ז' משיב ואינו שואל מכאן ואילך שואל ומשיב כדרכו ורמינהו 🌣 המוצא את חבירו אבל בתוך ל' יום מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו לאחר ל' יום שואל בשלומו ואינו מדבר עמו תנחומין ימתה אשתו ונשא אשה אחרת אינו רשאי ליכנם לביתו לדבר עמו תנחומין מצאו בשוק אומר לו בשפה רפה ובכובד ראש אמר רב אידי בר אבין י הוא שואל בשלום אחרים שאחרים שרויין בשלום אחרים אין שואלין בשלומו שהוא אינו שרוי בשלום והא מדקתני משיב מכלל דשיילינן ליה "דלא ידעי אי הכי התם נמי התם "מודע להו ולא מהדר להו ' הכא לא צריך לאודועינהו ורמינהו ס המוצא את חברו אבל בתוך י"ב חדש מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו לאחר י"ב חדש שואל בשלומו ואינו מדבר עמו תנחומיז אבל מדבר עמו מז הצד א"ר מאיר המוצא את חברו אבל לאחר י"ב חדש ומדבר עמו תָנחומין למה הוא דומה לאדם שנשברה רגלו וחיתה מצאו רופא ואמר לו כלך אצלי שאני שוברה וארפאנה כדי שתדע שםממנין שלי יפין לא קשיא ב הא באביו ואמו הא בשאר קרובים התם נמי ידבר עמו תנחומין מן הצד אין ה"נ ומאי אינו מדבר עמו תנחומין כדרכו ^ל אבל מדבר עמו מן הצד י ת"ר אבל ג' ימים הראשונים

מצוה שאני ת"ר אבל ג' ימים הראשונים

אסור במלאכה ואפילו עני המתפרנם מן

הלך